

URZĄD PATENTOWY

F426 11/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19365.

Kl. 72 d, 19/04.

Akciová společnost, dříve Škodovy závody v Plzni
(Praga, Czechosłowacja)
i Bohdan Pantofliček
(Pilzno, Czechosłowacja).

Pocisk zapalający, bomba, mina lub tym podobny.

Zgłoszono 17 kwietnia 1931 r.

Udzielono 20 listopada 1933 r.

Pierwszeństwo: 26 kwietnia 1930 r. (Czechosłowacja).

Przedmiotem wynalazku jest pocisk zapalający, bomba, mina lub tym podobny, który ma dostateczną siłę przebijania i zapalania budynków, np. fabryk, składów i t. d.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono formę wykonania wynalazku.

Pocisk według fig. 1 posiada dostatecznie mocną skorupę 1 i wkręconą mocną głowicę 2. Płomień zapalnika 3 o działaniu podwójnym przenosi się zapomocą środkowej rurki 4 na ładunek 5. Ładunek ten służy do oderwania mocnego dna 6, zaopatrzonego w czop 7, stanowiący przedłużenie środkowej rurki 4. Zanim płomień za-

palnika 3 zapali ładunek 5, zapala się ładunek zapalający 9 mieszaniny zapalającej 10. Bezpośrednio potem, w danym razie po spaleniu się krótkiego opóźniacza 11, następuje zapalenie ładunku 5, który odrywa dno 6 pocisku razem z czopem 7 i otwiera w ten sposób tylny koniec pocisku.

Gazy od spalania się ładunków 9 i 10 przepływają przez otwór w cienkiej, np. z łatwopalnego materiału wykonanej płytce 12. Po przebiciu przez pocisk budynku takowy zapala się wskutek wysokiej temperatury pocisku i płomienia wychodzącego z jego dna.

Dobrze jest dodać do mieszaniny 10

różnych łatwopalnych metali, np. magnezu, stopów magnezu i t. d., które zostają wyrzucane w stanie palącym się i powiększają w ten sposób płomień wychodzący z pocisku.

Podobny pocisk przedstawiono na fig. 2, według której skorupa 1 pocisku jest wykonana z łatwopalnego metalu, np. stopu zawierającego dużo magnezu lub podobnego. W tym przypadku może płyta 12 ze skorupą 1 pocisku stanowić jedną całość. Po zapaleniu mieszaniny 10, gdy temperatura osiągnie pewną wysokość, zapala się skorupa pocisku od dna i spala się stopniowo. W ten sposób wyzyskuje się do zapalenia nie tylko mieszaninę 10, lecz także skorupę 1.

Oczywiście, za ładunek 5 może służyć masa zapalająca.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pocisk zapalający, mina, bomba lub tym podobny, nabitą materiałem zapalającym i posiadający wkręcane dno odrzucające wtył ładunkiem wybuchowym umieszczonym pomiędzy tem dnem i przeponą,

znamienny tem, że przepona (12) jest wkręcona do skorupy pocisku, względnie stanowi z nią jedną całość.

2. Pocisk zapalający według zastrz. 1, znamienny tem, że przepona (12) jest wykonana z łatwopalnego metalu.

3. Pocisk zapalający według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że w środkowym otworze przepony (12) znajduje się czop (7) tak osadzony w dnie (6) pocisku, iż odlatuje razem z dnem.

4. Pocisk według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że czop (7), znajdujący się w środkowym otworze przepony, stanowi przedłużenie środkowej rurki przekazującej płomień zapalnika do ładunku wyrzucającego dno pocisku i posiada opóźniacz.

5. Pocisk według zastrz. 1 — 4, znamienny tem, że skorupa pocisku jest wykonana ze stopów bogatych w magnez.

Akciová společnost
dříve Škodovy závody v Plzni.
Bohdan Pantoflíček.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

Fig. 2.

